

Més acomiadaments de treballadors públics a la Bisbal

JOSEP ANTONI TRIVIÑO

L'Ajuntament de la Bisbal té previst acomiadar tres educadores de l'escola infantil El Tren Petit. L'estiu passat l'equip de govern municipal (PSC i CiU) ja va acomiadar uns quants treballadors públics d'aquesta mateixa escola infantil, de l'hospital geriàtric, del Servei Municipal de Medi Ambient i de la Policia Local. Està clar que l'equip de govern municipal bisbalenc està posant en pràctica una política de degoteig continuat d'acomiadaments públics municipals.

Els darrers temps es parla molt al nostre país de crear estructures d'Estat -es parla??-, la qual cosa estaria bé si totes les Administracions Públiques de Catalunya es comprometessin no tan sols a crear-ne de noves sinó, més aviat, a mantenir les existents. Sóc del parer que aquesta política que apliquen molts Ajuntaments d'acomiadaments de treballadors públics, que són la base funcional de serveis públics municipals de caràcter bàsic -escoles infantils, hospitals geriàtrics, serveis de seguretat ciutadana, etc.- a més de minvar la qualitat dels mateixos, fent una mena d'estafa als soferts contribuents, ajuden a potenciar unes estructures d'Estat centralitzador que han quedat, a hores d'ara a Catalunya, del tot obsoletes: les Diputacions Provincials. Aquesta política de molts Ajuntaments catalans, com el de la Bisbal, de desmantellament dels serveis públics acabarà, en poc espai de temps, per engrandir, de manera exponencial, les competències de les Diputacions Provincials i, per tant, el seu poder polític, en detriment dels Consells Comarcals, que es veuran abocats a la inevitable desaparició.

El filòsof francès Blas Pascal escriví al segle disset: "L'home té il·lusions així com l'ocell té ales, això és el que el sosté". Hi ha quelcom de bo en el procés sobiranista que fa un temps s'engegà al nostre país: ha aconseguit crear il·lusió a la ciutadania, enmig d'un estat d'ànim depriment d'allò més per causa d'aquesta crisi tan perllongada com estranya. Ha estat fruit del treball obstinat d'un sector civil que creu, amb sinceritat, que aquest país necessita un canvi per tal de superar la crisi; a aquest, ja imparable moviment, s'apuntaren a cop descuit alguns partits polítics que, tanmateix, van descobrir una salvació en una determinada contesa electoral.

Ara bé, sóc del parer, que aquesta il·lusió generada hauria d'ésser potenciada per totes les Administracions Públiques catalanes, àdhuc les municipals. No és suficient col·locar una senyera o una estelada -o totes dos- a l'entrada del poble; cal generar un bon estat d'ànim col·lectiu a les poblacions; cal començar novament a fer inversions públiques, cal potenciar novament els serveis públics, cal crear novament ocupació pública, cal donar l'exemple i, a més, totes les ajudes necessàries als empresaris per tal que comencin novament a contractar, cal tenir cura novament dels nostres treballadors públics, que seran els sostenidors d'un futur Estat sobirà que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya haurien de poder decidir si pren la forma d'Estat Català Independent, Estat Federal, Estat Lliure Associat o Comunitat Autònoma.

Algú podrà dir que no es pot perquè no n'hi ha diners; sóc del parer que si es vol sí es pot, perquè si fins ara hi ha hagut diners per a rescatar els bancs, a partir d'ara hi ha d'haver diners per a rescatar els ciutadans. Ho torno a dir alt i català: si es vol, sí es pot.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2013/08/07/mes-acomiadaments-treballadors-publics-bisbal/629623.html?utm_source=rss